

62018CJ0185

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 12 czerwca 2019 r. (*1)

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 401 – Zasada neutralności podatkowej – Zakup przez przedsiębiorstwo od osób fizycznych przedmiotów z wysoką zawartością złota lub innych metali szlachetnych w celu odsprzedaży – Podatek od przeniesienia własności

W sprawie C-185/18

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania) postanowieniem z dnia 7 lutego 2018 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 marca 2018 r., w postępowaniu:

Oro Efectivo SL

przeciwko

Diputación Foral de Bizkaia,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: C. Toader, prezes izby, L. Bay Larsen (sprawozdawca) i M. Safjan, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

—

w imieniu Oro Efectivo SL przez K. Caminosa Garcíę, A. Landetę Calvo, abogados, i A. Rodrígueza Muñoz,

—

w imieniu Diputación Foral de Bizkaia przez M.F. Ortiza de Apodacę Garcíę, procurador, i M. Barrenę Ezcurrę, abogada,

—

w imieniu rządu hiszpańskiego przez S. Jiménezę Garcíę, działającego w charakterze pełnomocnika,

—

w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Lozano Palacios i J. Jokubauskaitę, działające w

charakterze pełnomocników,

podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą VAT”) oraz zasady neutralności podatkowej.

2

Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Oro Efectivo SL a Diputación Foral de Bizkaia (radę prowincji Bizkaia, Hiszpania) dotyczącego odmowy odliczenia podatku od przeniesienia własności i czynności prawnych sporządzonych w formie dokumentu urzędowego.

Ramy prawne

Prawo Unii

Szоста dyrektywa

3

Artykuł 33 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1), zmienionej dyrektywą Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. (Dz.U. 1991, L 376, s. 1), (zwanej dalej „szóstą dyrektywą”) stanowi:

„Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności obowiązujących przepisów Wspólnoty dotyczących ogólnego systemu przechowywania, transportu i monitorowania produktów podlegających akcyzie, niniejsza dyrektywa nie zabrania żadnemu państwu członkowskiemu utrzymywania lub wprowadzania podatków od umów ubezpieczenia, podatków od gier i zakładów, podatków akcyzowych, opłat skarbowych oraz, ogólnie, jakichkolwiek podatków, ceł lub opłat, które nie mogą być uznane za podatki obrotowe, pod warunkiem jednakże, że te podatki, ceła i opłaty nie prowadzą w handlu między państwami członkowskimi do powstawania formalności związanych z przekraczaniem granicy”.

Dyrektywa VAT

4

Z dniem 1 stycznia 2007 r. szósta dyrektywa została uchylona i zastąpiona dyrektywą VAT. Motywy 4 i 7 dyrektywy VAT stanowi:

„(4)

Realizacja celu zakładającego ustanowienie rynku wewnętrznego wymaga zastosowania w państwach członkowskich ustawodawstw dotyczących podatków obrotowych, które nie zakłócają

warunków konkurencji ani nie utrudniaj? swobodnego przep?ywu towarów i us?ug. Niezb?dna jest zatem taka harmonizacja ustawodawstw dotycz?cych podatków obrotowych poprzez system podatku od warto?ci dodanej (VAT), która wyeliminuje, w miar? mo?liwo?ci, czynniki, które mog? zak?óca? warunki konkurencji zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym.

[...]

(7)

Nawet je?eli stawki i zwolnienia nie zostan? ca?kowicie zharmonizowane, wspólny system VAT powinien pozwoli? na osi?gni?cie neutralnych warunków konkurencji, w takim znaczeniu, ?e na terytorium ka?dego pa?stwa cz?onkowskiego podobne towary i us?ugi podlegaj? takiemu samemu obci??eniu podatkowemu, bez wzgl?du na d?ugo?? ?a?cucha produkcji i dystrybucji”.

5

Artyku? 401 tej dyrektywy ma nast?puj?ce brzmienie:

„Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego niniejsza dyrektywa nie uniemo?liwia ?adnemu pa?stwu cz?onkowskiemu utrzymywania lub wprowadzania podatków od umów ubezpieczeniowych, podatków od gier i zak?adów, podatków akcyzowych, op?at skarbowych lub, w uj?ciu bardziej ogólnym, wszelkich podatków, ce? i nale?no?ci, które nie maj? charakteru podatków obrotowych, pod warunkiem ?e pobór tych podatków, ce? i nale?no?ci nie wi??e si? w wymianie handlowej mi?dzy pa?stwami cz?onkowskimi z formalno?ciami przy przekraczaniu granic”.

Prawo hiszpa?skie

6

Z postanowienia odsy?aj?cego wynika, ?e przepisy krajowe maj?ce znaczenie w sprawie zawarte s? w art. 7 i 8 Norma foral 3/1989 del Territorio Histórico de Bizkaia, del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados (ustawy regionalnej Kraju Basków nr 3/1989 w sprawie podatku od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego) z dnia 21 marca 1989 r. (dla roku podatkowego 2010), a tak?e w art. 9 i 10 Norma foral 1/2011 del Territorio Histórico de Bizkaia, del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados (ustawy regionalnej Kraju Basków nr 1/2011 w sprawie podatku od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawnych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego) z dnia 24 marca 2011 r. (dla lat podatkowych 2011 i 2012). Przepisy te s? identyczne jak te zawarte w art. 7 i 8 Real Decreto Legislativo 1/1993 por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados (królewskiego dekretu ustawodawczego nr 1/1993 o przyj?ciu tekstu jednolitego ustawy o podatku od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawnych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego) z dnia 24 wrze?nia 1993 r. (BOE nr 251 z dnia 20 pa?dziernika 1993 r.). W postanowieniu odsy?aj?cym odno?ne fragmenty tych przepisów zosta?y streszczone w nast?puj?cy sposób:

„[...]

—

transakcjami przeniesienia w?asno?ci podlegaj?cymi opodatkowaniu s? odp?atne transakcje przeniesienia w?asno?ci dokonywane w ramach czynno?ci prawnych inter vivos, których przedmiotem s? wszelkiego rodzaju rzeczy i prawa stanowi?ce mienie osób fizycznych lub

prawnych;

—

odp?atnego przeniesienia w?asno?ci nie stanowi? przywo?ane wy?ej transakcje »dokonywane przez przedsi?biorców lub osoby prowadz?ce dzia?alno?? zawodow? w ramach wykonywania przez nich dzia?alno?ci gospodarczej lub zawodowej, które w ka?dym przypadku stanowi? dostaw? towarów lub ?wiadczenie us?ug podlegaj?ce opodatkowaniu [VAT]«;

—

zobowi?zanym jako podatnik do zap?aty tego podatku, niezale?nie od odmiennych ustale? stron, przy przeniesieniu w?asno?ci wszelkich rzeczy lub praw jest »ich nabywca«”.

7

Zgodnie z art. 4 Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido (ustawy nr 37/1992 o podatku od warto?ci dodanej) z dnia 28 listopada 1992 r. (BOE nr 312 z dnia 29 grudnia 1992 r.) transakcje podlegaj?ce opodatkowaniu VAT nie podlegaj? podatkowi od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawnych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego z tytu?u odp?atnego przeniesienia w?asno?ci.

Post?powanie g?ówne i pytanie prejudycjalne

8

W ramach dzia?alno?ci, której przedmiot stanowi kupno, sprzeda?, import i eksport surowców, kamieni szlachetnych oraz metali szlachetnych, Oro Efectivo nabywa od osób fizycznych przedmioty z wysok? zawarto?ci? z?ota lub innych metali szlachetnych i odsprzedaje je, w celu ich przetworzenia i pó?niejszego ponownego wprowadzenia do obrotu handlowego, innym przedsi?biorstwom wytwarzaj?cym sztabki lub inne przedmioty z metali szlachetnych.

9

Hacienda Foral de Bizkaia (organ podatkowy prowincji Bizkaia, Hiszpania) uzna?, ?e zakupy przedmiotów ze z?ota i innych metali dokonywane przez stron? skar??c? w post?powaniu g?ównym od osób fizycznych w latach 2010–2012 podlega?y opodatkowaniu podatkiem od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawnych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego.

10

Oro Efectivo zaskar?y?a decyzj? tego organu podatkowego przed Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia (s?dem administracyjno-gospodarczym prowincji Bizkaia, Hiszpania), podnosz?c, ?e szereg s?dów krajowych wyda?o orzeczenia, z których wynika?o, ?e te transakcje zakupu nie powinny podlega? podatkowi od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawnych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego. Ponadto, jej zdaniem, transakcje zakupu b?d?ce przedmiotem post?powania g?ównego zosta?y dokonane w ramach prowadzonej przez ni? dzia?alno?ci gospodarczej. Spó?ka ta podnios?a równie?, ?e pobór tego podatku prowadzi, z naruszeniem zasady neutralno?ci podatkowej, do podwójnego opodatkowania, gdy? z tytu?u tych zakupów zosta? ju? naliczony VAT.

11

Orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2015 r. Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia (s?d

administracyjno-gospodarczy prowincji Bizkaia, Hiszpania) oddali? t? skarg?.

12

Oro Efectivo wnios?a odwo?anie od tego orzeczenia do Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (s?du najwy?szego Kraju Basków, Hiszpania). Odwo?anie to zosta?o oddalone wyrokiem z dnia 13 wrze?nia 2016 r.

13

Oro Efectivo wnios?a od tego wyroku skarg? kasacyjn? do Tribunal Supremo (s?du najwy?szego, Hiszpania).

14

S?d ten uznaje, ?e rozstrzygni?cie zawis?ego przed nim sporu zale?y w szczególno?ci od zakresu zasady neutralno?ci podatkowej, w interpretacji przyj?tej przez Trybuna?.

15

S?d ten zastanawia si? przy tym nad kwesti?, czy uregulowanie, które wymaga od przedsi?biorstwa zap?aty podatku po?redniego, innego ni? VAT, w postaci podatku od przeniesienia w?asno?ci i czynno?ci prawnych sporz?dzonych w formie dokumentu urz?dowego z tytu?u nabycia przez to przedsi?biorstwo od osób fizycznych ruchomo?ci, takich jak z?oto, srebro lub bi?uteria, w sytuacji gdy s? one przeznaczone do celów dzia?alno?ci gospodarczej tego przedsi?biorstwa, które ponadto dokonuje transakcji podlegaj?cych VAT przy ponownym wprowadzeniu tych ruchomo?ci do obrotu handlowego, bez mo?liwo?ci odliczenia w ramach tych transakcji, kwoty zap?aconej z tytu?u tego podatku przy pocz?tkowym nabyciu tych?e ruchomo?ci jest zgodne z dyrektyw? VAT oraz zasad? neutralno?ci podatkowej.

16

W tych okoliczno?ciach Tribunal Supremo (s?d najwy?szy) postanowi? zawiesi? post?powanie i zwróci? si? do Trybuna?u z nast?puj?cym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy dyrektywa [VAT] oraz zawarta w niej zasada neutralno?ci podatkowej, a tak?e orzecznictwo [Trybuna?u] dotycz?ce wyk?adni tej dyrektywy, stoj? na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pa?stwo cz?onkowskie mo?e ??da? zap?aty przez przedsi?biorc? lub osob? prowadz?c? dzia?alno?? zawodow? podatku po?redniego, innego ni? [VAT], z tytu?u nabycia od osoby fizycznej rzeczy ruchomej (dok?adnie rzecz bior?c z?ota, srebra lub bi?uterii), je?eli:

—

nabyta rzecz jest przeznaczona do przetworzenia i nast?pnie zbycia w ramach dzia?alno?ci gospodarczej prowadzonej przez tego przedsi?biorc?,

—

ponowne wprowadzenie nabytej rzeczy do obrotu handlowego zostanie dokonane w drodze czynno?ci podlegaj?cej VAT oraz

—

uregulowanie obowi?zuj?ce w tym pa?stwie cz?onkowskim nie zezwala przedsi?biorcy lub osobie prowadz?cej dzia?alno?? zawodow? na odliczenie w zwi?zku z tymi czynno?ciami kwot podatku

zapłaconego z tytułu dokonania pierwszego opisanego wyżej nabycia”.

Postępowanie przed Trybunałem

17

We wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym sąd odsyłający wniósł o zastosowanie trybu przyspieszonego, zgodnie z art. 105 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

18

Wniosek ten został oddalony postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 30 kwietnia 2018 r., Oro Efectivo (C-185/18, niepublikowanym, EU:C:2018:298).

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

19

W swym pytaniu sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy dyrektywa VAT oraz zasada neutralności podatkowej stoją na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego takiego jak błądce przedmiotem postępowania głównego, które obejmuje podatkiem pośrednim obciążającym przeniesienie własności, innym niż VAT, nabycie przez przedsiębiorstwo od osób fizycznych przedmiotów z wysoką zawartością złota lub innych metali szlachetnych, w sytuacji gdy są one wykorzystywane w ramach działalności gospodarczej tego przedsiębiorstwa, które w celu ich późniejszego przetworzenia i ponownego wprowadzenia do obrotu handlowego, odsprzedaże je przedsiębiorstwom wytwarzającym sztabki lub inne przedmioty z metali szlachetnych.

20

Należy w tym zakresie przypomnieć, że na mocy art. 401 dyrektywy VAT jej przepisy nie uniemożliwiają utrzymywania lub wprowadzania przez państwo członkowskie podatków od umów ubezpieczeniowych, podatków od gier i zakładów, podatków akcyzowych, opłat skarbowych lub, w ujęciu bardziej ogólnym, wszelkich podatków, ceł i należności, które nie mają charakteru podatków obrotowych, pod warunkiem że pobór tych podatków, ceł i należności nie wiąże się w wymianie handlowej między państwami członkowskimi z formalnościami przy przekraczaniu granic. Jako że prawo Unii dopuszcza tym samym istnienie konkurencyjnych reżimów opodatkowania, podatki takie mogą być pobierane również w sytuacji, gdy ich pobieranie może prowadzić do kumulacji z podatkiem VAT w odniesieniu do tej samej transakcji (zob. podobnie wyroki: z dnia 20 marca 2014 r., Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, pkt 28; a także z dnia 7 sierpnia 2018 r., Viking Motors i in., C-475/17, EU:C:2018:636, pkt 26).

21

Literalna wykładnia tego przepisu pozwala przyjąć, z uwagi na negatywną przesłankę zawartą w wyrażeniu „które nie mają charakteru podatków obrotowych”, że utrzymanie lub wprowadzenie przez państwo członkowskie podatków, ceł i należności jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem, że nie są one tożsame z podatkiem obrotowym (wyrok z dnia 7 sierpnia 2018 r., Viking Motors i in., C-475/17, EU:C:2018:636, pkt 27).

22

O ile pojęcie „podatku obrotowego” nie jest zdefiniowane w art. 401 dyrektywy VAT ani w innym jej przepisie, o tyle należy przypomnieć, że przepis ów, o którego wykładni wnosi sąd odsyłający, jest w istocie identyczny z art. 33 szóstej dyrektywy (wyrok z dnia 7 sierpnia 2018 r., Viking Motors i in., C-475/17, EU:C:2018:636, pkt 28).

23

Otóż w sprawach zakończonych postanowieniem z dnia 27 listopada 2008 r., Renta (C-151/08, niepublikowanym, EU:C:2008:662) i wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r., Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona (C-139/12, EU:C:2014:174), Trybunał zajmując stanowisko w przedmiocie zgodności z art. 33 ust. 1 szóstej dyrektywy uregulowania krajowego dotyczącego podatku od odpłatnego przeniesienia własności, mającego cechy podobne do cech podatku bieżącego przedmiotem postępowania głównego. Trybunał, przypominając wywody z jego orzecznictwa cztery zasadnicze cechy VAT, jakimi są: powszechne stosowanie podatku do czynności, których przedmiotem są towary lub usługi, ustalenie kwoty podatku w sposób proporcjonalny do ceny otrzymanej przez podatnika jako świadczenie wzajemne za dostarczone towary lub usługi, pobór podatku na każdym etapie procesu produkcji i dystrybucji, w tym na etapie sprzedaży detalicznej, niezależnie od liczby wcześniejszych transakcji oraz odliczenie od podatku należnego kwot zapłaconych na poprzednich etapach procesu produkcji i dystrybucji, co oznacza, że podatek na danym etapie stosuje się wyłączenie do wartości dodanej na tym etapie oraz że koszty obciążenie podatkowe ponosi ostatecznie konsument, uznając, że taki podatek odróżnia się od VAT w sposób taki, że nie można zakwalifikować go jako podatku mającego charakter podatku obrotowego w rozumieniu art. 33 ust. 1 szóstej dyrektywy (postanowienie z dnia 27 listopada 2008 r., Renta, C-151/08, niepublikowane, EU:C:2008:662, pkt 32, 45; a także wyrok z dnia 20 marca 2014 r., Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, pkt 29).

24

W tym względzie Trybunał orzekł w szczególności, że podatek ten nie obciąża w sposób ogólny wszystkich transakcji, których przedmiotem są towary lub usługi, i nie jest pobierany w ramach procesu produkcji i dystrybucji przewidującego, że na każdym jego etapie mogą zostać odliczone od podatku kwoty zapłacone na wcześniejszych etapach tego procesu (zob. podobnie postanowienie z dnia 27 listopada 2008 r., Renta, C-151/08, niepublikowane, EU:C:2008:662, pkt 41, 43).

25

W aktach sprawy przedłożonych Trybunałowi brak jest podstaw pozwalających stwierdzić, że kwestię tę należy analizować inaczej w ramach niniejszego odesłania prejudycjalnego. W związku z tym należy uznać, że ustalenia poczynione przez Trybunał w orzeczeniach, o których mowa w pkt 23 i 24 niniejszego wyroku, dotyczą art. 33 ust. 1 szóstej dyrektywy można odnieść do art. 401 dyrektywy VAT w niniejszej sprawie.

26

Wynika stąd, że podatek taki jak bieżący przedmiotem postępowania głównego nie może być uznany za mający charakter podatku obrotowego w rozumieniu art. 401 dyrektywy VAT.

27

Sąd odsyłający uważa ponadto, że jednoczesne zastosowanie podatku bieżącego przedmiotem

postępowania głównego oraz wspólnego systemu VAT może naruszać zasadę neutralności podatkowej w zakresie VAT.

28

Co się tyczy tej zasady, przypomnianej w motywach 4 i 7 dyrektywy VAT należy zauważyć, że dla uniknięcia wyników niezgodnych z celem, jakim są równe zasady opodatkowania tej samej czynności niezależnie od państwa członkowskiego, w którym ma ona miejsce, jakiemu służy wspólny system VAT, porównanie cech charakterystycznych podatku takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym z cechami VAT powinno być dokonywane z uwzględnieniem tego celu. W tak określonych ramach należy przyjąć szczególną uwagę do wymogu, aby w każdym punkcie była zagwarantowana neutralność wspólnego systemu podatku VAT (zob. podobnie wyrok z dnia 7 sierpnia 2018 r., Viking Motors i in., C-475/17, EU:C:2018:636, pkt 41).

29

Otoż, jak słusznie podkreśliła Komisja Europejska, zasada neutralności podatkowej w dziedzinie VAT zobowiązuje do zapewnienia tej neutralności jedynie w ramach owego zharmonizowanego systemu wprowadzonego dyrektywą VAT. Ponieważ w niniejszym przypadku chodzi o podatek niezharmonizowany w ramach tej dyrektywy, neutralność wspólnego systemu VAT nie może być naruszona (zob. podobnie wyrok z dnia 24 października 2013 r., Metropol Spielstätten, C-440/12, EU:C:2013:687, pkt 57).

30

W świetle ogółu powyższych rozważań na przedłożone pytanie należy odpowiedzieć, że dyrektywą VAT oraz zasadą neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, takiego jak brytyjskie przedmiotem postępowania głównego, które obejmuje podatkiem pośrednim obciążeniem przeniesienie własności, innym niż VAT, nabycie przez przedsiębiorstwo od osób fizycznych przedmiotów z wysoką zawartością złota lub innych metali szlachetnych, w sytuacji gdy są one wykorzystywane w ramach działalności gospodarczej tego przedsiębiorstwa, które w celu ich późniejszego przetworzenia i ponownego wprowadzenia do obrotu handlowego, odsprzedaży je przedsiębiorstwom wytwarzającym sztabki lub inne przedmioty z metali szlachetnych.

W przedmiocie kosztów

31

Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, takiego jak brytyjskie przedmiotem postępowania głównego, które obejmuje podatkiem pośrednim obciążeniem przeniesienie własności, innym niż podatek od wartości dodanej, nabycie przez przedsiębiorstwo

od osób fizycznych przedmiotów z wysoką zawartością złota lub innych metali szlachetnych, w sytuacji gdy są one wykorzystywane w ramach działalności gospodarczej tego przedsiębiorstwa, które w celu ich późniejszego przetworzenia i ponownego wprowadzenia do obrotu handlowego, odsprzedaże je przedsiębiorstwom wytwarzającym sztabki lub inne przedmioty z metali szlachetnych.

Podpisy

(*1) Język postępowania: hiszpański.